

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 6Pc/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4410213537
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Záhorák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2018:4410213537.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, pred sudcom JUDr. Róbertom Záhorákom, v právnej veci navrhovateľa: T. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., F. II/XX, zastúpený advokátom JUDr. Ing. Mikulášom Práznovszkym, CSc., so sídlom Nové Zámky, Bočná 26, IČO: 11 728 094, proti druhému účastníkovi: O. C., so sídlom C., M.R. S. 1, L.: XX XXX XXX, opatrovníkovi Dr. S. I., nar. XX.X.XXXX, zomrelého XX.X.XXXX, zastúpené M. Lucia Jurgová advokátka s.r.o., so sídlom Poproč, Slnečná 33, IČO: 47 236 884, o určenie otcovstva, takto

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a .

II. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť druhému účastníkovi náhradu trov konania a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

III. Súd druhému účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 25.8.2010 (pôvodne voči opatrovníkovi Mgr. B. A.) domáhal určenia, že k Dr. S. I., nar. XX.X.XXXX je otcom navrhovateľa . V návrhu navrhovateľ uviedol ,že v rodnom liste navrhovateľa je ako otec uvedený S. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX v Lučenci a uviedol ,že S. A. bol v období, ktoré je rozhodujúce pre počatie žalobcu v koncentračnom tábore O., O. a G. , pričom Dr. S. I. dňa XX.X.XXXX pred verejný notárom v Modrom Kameni uznal navrhovateľa za svojho syna ako prirodzený otec, pričom S. A. a matka navrhovateľa L. A. uzavreli manželstvo v U. dňa XX.X.XXXX. Z rodného listu a z výpisu z knihy narodení matričného úradu Lučenec vyplýva, že otec navrhovateľa nie je uvedený a v stĺpci 10 dodatočnej záznamy opravy je uvedené ,že „dieťa bolo uzákonené manželstvom matky uzavretím v U. dňa XX.X.XXXX s prirodzeným otcom S. A. .“ Navrhovateľ ďalej uviedol , že Dr. S. I., nar. XX.X.XXXX zomrel v meste Zug (Švajčiarska konfederácia) dňa XX.X.XXXX, pričom miestom jeho posledného bydliska pred jeho opustením býv. Československej republiky na jar 1948 bol Hlohovec. Napokon tiež uviedol, že otcovstvo S. A. k navrhovateľovi bolo podľa znaleckého posudku spoločnosti Confidence - DNA - Analysen GmbH Wien, Formánekgasse zo dňa 10.12.2009 na 100 % vylúčené. K návrhu navrhovateľ pripojil rodný list navrhovateľa zo dňa 21.8.2002, kde je ako otec navrhovateľa uvedený S. A., úmrtné listy S. A. a L. A., registračný preukaz S. A., zápisnicu notára JUDr. Vítazoslava Kubalu zo dňa XX.X.XXXX a vyššie uvedený znalecký posudok spoločnosti Confidence - DNA - Analysen GmbH Wien, Formánekgasse zo dňa 10.12.2009.

2. Navrhovateľ na základe výzvy súdu podaním zo dňa 7.2.2011 oznámil súdu ,že S. I. bol v čase smrti štátnym občanom Československej republiky a uviedol, že navrhovateľ návrh o zapretie otcovstva nepodával, keďže ani jeden z jeho rodičov nežije. K uvedenému podaniu pripojil potvrdenie Ministerstva

vnútra SR o osobných údajoch S. I., uznesenie Okresného súdu Piešťany, ktorým bola odporkyňa Mgr. B. A. ustanovená za opatrovníčku Dr. S. I., nar. XX.X.XXXX. Konajúci súd si v priebehu konania vyžiadal originál uvedeného uznesenia.

3. Na pojednávaní dňa 3.6.2011 navrhovateľ so svojim právnym zástupcom zhodne uviedli, že trvajú na podanom návrhu, pričom poukázali na skutočnosť, že Dr. S. I. v zápisnici uviedol, že uznáva navrhovateľa za svojho syna ako prirodzený otec a poukázal na to, že S. A., ktorý je v súčasnosti zapísaný v knihe narodení ako otec navrhovateľa nie je jeho prirodzeným otcom, čo dokazuje navrhovateľom predložený znalecký posudok a taktiež poukázal na to, že dodatočné uznanie otcovstva dieťaťa uzavretím manželstva S. A. s matkou navrhovateľa L. A., rod. S. je neplatné.

4. Opatrovníčka odporcu na uvedenom pojednávaní uviedla, že žiada návrhu vyhovieť.

5. Konajúci súd vo veci rozhodol rozsudkom č. XC/XXX/XXXX-XX, ktorým návrh navrhovateľa zamietol a odporkyňu náhradu trov konania nepriznal. Uvedený rozsudok odvolaním napadla opatrovníčka navrhovateľa a tiež právny zástupca navrhovateľa. Ako dôvod odvolania navrhovateľ uviedol, že k určeniu otcovstva navrhovateľa nedošlo súhlasným vyhlásením rodičov ale uzákonením dodatočne uzavretým manželstvom S. A. s matkou navrhovateľa tak ako to vyplýva z poznámky č. 10 výpisu na rodnom liste navrhovateľa. Zároveň namietal, že v zákone nemá oporu tvrdenie konajúceho súdu, že zapretie otcovstva v prípade, že sú obaja rodičia mŕtvi podľa § 96 ods. 3 Zákona o rodine nie je možné. Poukázal na to, že predložil súdu dôkazy o tom, že bolo vyvrátené prirodzené otcovstvo S. A. k navrhovateľovi.

6. Odvolací súd - Krajský súd v Nitre uznesením č. XCo/XXX/XXXX-XX zo dňa XX.X.XXXX napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uvedeného uznesenia odvolací súd uviedol, že v danom prípade došlo k procesnej vade keď súd prvého stupňa vec prejednal a rozhodol, pričom nezohľadnil, že v danom prípade ako substitučný zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 3.6.2011 bol otec opatrovníčky nebohého Dr. S. I., pričom opatrovníčka Dr. S. I. nekonala v súlade so záujmami zastupovanej osoby keďže súhlasila s podaným návrhom bez ďalšieho dokazovania. Úlohou súdu prvého stupňa teda bolo v ďalšom konaní posúdiť či u opatrovníčky Dr. S. I. nie sú dôvody nezlučiteľné s jej ustanovením za opatrovníčku Dr. S. I. a či konanie nie je v rozpore s jeho záujmami.

7. V predmetnej veci Okresný súd Trnava uznesením č. XXC/XXX/XXXX-XX zo dňa 11.7.2017 odvolal Mgr. B. A. z funkcie opatrovníka nebohého Dr. S. I. a zároveň za opatrovníka Dr. S. I. ustanovil Mesto Hlohovec, pričom uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8.8.2017.

8. K návrhu sa vyjadril druhý účastník, t.j. opatrovník Dr. S. I. podaním zo dňa 5.10.2017, v ktorom uviedol, že registračný preukaz S. A. zo dňa XX.X.XXXX, ktorý ako dôkaz predložil navrhovateľ, považuje za bezpredmetný keďže tento registračný preukaz potvrdzuje, že S. A. bol navrátený späť do vlasti z koncentračného tábora a S. A. sa mal nim preukázať u repatriačných orgánov pri svojom návrate domov, pričom z tohto dôkazu nevyplýva, kedy bola S. A. do koncentračného tábora deportovaný, a teda navrhovateľ nepreukázal, že S. A. bol v čase počatia navrhovateľa, t.j. približne v mesiaci marec XXXX v koncentračnom tábore. Poukázal na to, že predmetom konania je určenie otcovstva Dr. S. I. k navrhovateľovi a nie to či S. A. mohol alebo nemohol byť otcom navrhovateľa.

9. V uvedenom vyjadrení opatrovník Dr. S. I. uviedol, že notársku zápisnicu č. X/XXXX spísanú v Modrom Kameni XX.X.XXXX pred notárom Dr. Vítázoslavom Kubalom považuje za bezpredmetnú keďže táto zápisnica bola sfaľovaná a poukázal na to, že Dr. Vítázoslav Kubala pôsobil ako verejný notár v Modrom Kameni v období 1943 - 1944 čo vyplýva z publikácie Informatívny sprievodca štátnym archívom Slovenskej republiky II/2, ktorú vydal odbor archívnictva spisovej služby Ministerstvo vnútra SR v roku 2001 (Štátny okresný archív vo Veľkom Krtíši). Z uvedeného vyplýva, že uvedený notár dňa 12.1.1945 v Modrom Kameni nepôsobil a je aj pochybné či v uvedenom čase bol uvedený notár oprávnený vykonávať notársku činnosť. Zároveň poukázal na to, že podpis Dr. S. I. na uvedenej zápisnici nie je pravý keďže opatrovník disponuje listinou z matričného úradu v Hlohovci, na ktorej je vlastnoručný podpis Dr. S. I. zo dňa X.X.XXXX keď uzavrel manželstvo s V. Z. a pri porovnaní uvedených listín je jednoznačné, že podpis na týchto listinách neboli urobené tou istou osobou, pričom na časový odstup rok a pol od oboch podpisov sa nemohol tak výrazne zmeniť podpis Dr. S. I..

10. Opatrovník Dr. S. I. zároveň poukázal na to, že podľa vtedajšej zákonnej úpravy v oblasti rodinného práva nebolo možné aby otcovstvo bolo určené spísaním tejto skutočnosti do notárskej zápisnice. Uviedol, že do konca roku 1949 nebolo na Slovensku rodinné právo jednotne upravené a kodifikované a v uvedenom období platné právo vychádzalo z bývalého uhorského práva. Poukázal na to, že právna úprava Občianskeho práva sa opierala z veľkej časti o právne obyčaje a všeobecný občiansky zákonník, ktorý platil na území republiky, bol v roku 1919 doplnený predpisom z oblasti manželského práva tzv. manželskou novelou, zákonom č. 320/1919 Zb. Uviedol, že na Slovensku a v Podkarpatskej rusi platili predpisy týkajúce sa ochrany detí v cudzej starostlivosti a detí nemanželských s platnosťou pre územie celej republiky (zákon č. 256/21 Sb.), o ochrane detí v cudzej starostlivosti a detí nemanželských, vládne nariadenie č. 29 zo dňa 14.3.1930, ktorým sa vykonáva uvedený zákon, vládne nariadenie č. XX/XXXX Sb., ktorým sa vydávajú niektoré ustanovenie o spolupôsobnosti orgánov verejnej starostlivosti, nariadenie vlády zo dňa 9.11.1922 a vyhláška č. 87/1936. Opatrovník navrhovateľa ďalej uviedol, že v § 153 a nasl. všeobecného občianskeho zákonníka bolo upravené, v akých prípadoch sa dieťa považuje za nemanželské dieťa pričom najjednoduchšie určenie dieťaťa za nemanželské bolo v prípade, že sa narodila matke, ktorá nežila v manželskom zväzku. Uznanie otcovstva bolo prejavom vôle domnelého otca, ktorým sporný nárok dieťaťa na určenie otcovstva činí nesporným, pričom podmienkami pre platné uznanie otcovstva bolo, že otec bol spôsobilý k právnym úkonom a jednostranne prejavil svoj súhlas s uznaním dieťaťa za svoje pričom v právnej praxi sa robil rozdiel medzi uznaním otcovstva a doznáním otcovstva. Uviedol, že platné uznanie otcovstva mohlo nastať pred poručenským súdom, pred matričným úradom a v spore o uznanie otcovstva a ak nebolo otcovstvo uznané mimosúdne pred matrikárom alebo pred poručenským súdom, ktorý vypočul muža na základe udania nemanželskej matky, bolo potrebné aby bolo otcovstvo zistené v spornom konaní začatom na základe žaloby, pričom žaloba predpokladala, že nikto nebol právoplatne uznaný za manželského alebo nemanželského otca dieťaťa.

11. Opatrovník ďalej uviedol, že ďalšie právne predpisy z oblasti rodinného práva pre určenie otcovstva vyžadovali buď súhlasné vyhlásenie oboch rodičov alebo rozhodnutie súdu. Poukázal pritom na zákon č. 265/1949 Sb. o rodinnom práve účinný od 1.9.1949 do 31.3.1964, zákon č. 94/1963 Zb. o rodine účinný od 1.4.1963 - 31.3.2005 a zákon č. 36/2005 účinný od 1.4.2005 až doposiaľ. Opatrovník uviedol, že uznanie otcovstva nebolo možné na základe notárskej zápisnice a ak by aj táto notárska zápisnica bola platná, išlo by iba o doznanie otcovstva a nie o uznanie otcovstva, keďže uznanie otcovstva nebolo urobené zákonným spôsobom. Poukázal na to, že PhDr. Jozef X. riaditeľ Vlastivedného múzea v Hlohovci v článku Komu patrí Hlohovský zámok v novinách Život v Hlohovci uviedol, že Dr. S. I. mal právne vzdelanie a teda je dôvod predpokladať, že poznal právo aj právne predpisy rodinného práva a ak teda mal skutočný záujem uznať navrhovateľa ako nemanželské dieťa so všetkými tými spojenými právami a povinnosťami, tak by to urobil spôsobom, ktorý predpokladal vtedy platný právny poriadok a uznanie otcovstva by nadobudlo aj právne účinky. Poukázal na to, že matka navrhovateľa sa ani predtým ani potom nevyjadrila, že otcovstvo k jej synovi T. bolo zo strany Dr. S. I. uznané, a teda k uznaniu otcovstva zo strany Dr. S. I. voči navrhovateľovi vtedy pod menom T. S., neprišlo. Opatrovník poukázal ďalej na to, že Dr. S. I. sa nezdržoval trvale na území Slovenska ale zámok v Hlohovci mal ako prechodné bydlisko keďže v medzivojnovom období v Československu pôsobil v diplomatických službách pričom sa obával o svoj majetok a vlastný život pre svoju náklonnosť k tretej ríši pričom pred a počas druhej svetovej vojny podstatnú časť administratívny úkonov vykonával správca jeho majetku M. H.. Uviedol, že je veľmi málo pravdepodobné aby v takom období akým boli roky 1944 a 1945, by sa Dr. I. zdržiaval na Slovensku, resp. aby docestoval zo zahraničia za účelom spísania notárskej zápisnici o uznaní otcovstva. Poukázal na to, že navrhovateľ sa určenia otcovstva domáhal až po uplynutí značného času a nie skôr keď ešte žila jeho matka, ktorá by mohla navrhovateľom tvrdené skutočnosti potvrdiť alebo vyvrátiť. Zároveň uviedol, že k ostatným dôkazom predloženým navrhovateľom sa nepovažuje potrebné vyjadriť keďže z nich nevyplýva, že Dr. S. I. by mal byť biologickým otcom navrhovateľa. Uviedol, že žiada pripojiť spis Okresného súdu Nitra č. XT/XX/XXXX, v ktorom konaní sa vykonalo dokazovanie ohľadne určenia otcovstva pričom z dokazovania vyplynulo, že ani z jedného dôkazu nevyplývala skutočnosť, že biologickým otcom navrhovateľa bol Dr. S. I.. Zároveň žiadal pripojiť spis Okresného úradu v Lučenci č. A/XXXX/XXXX, v ktorom došlo na základe žiadosti navrhovateľa k zmene jeho priezviska z „A.“ na „I.“. Opatrovník preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal, aby konajúci súd návrh zamietol. K uvedenému podaniu pripojil súpis Archívnych fondov a zbierok Štátneho okresného archívu vo Veľkom Krtíši, potvrdenie Mesta Hlohovec zo dňa 5.10.2017 s prílohou, v ktorej sa nachádza podpis Dr. S. I., nar. XX.X.XXXX pričom tento podpis sa nachádza na sobášnom liste o uzavretí manželstva Dr. S. I. s V. T. von N., rod. Z.. Uvedený článok mesačníka „Život v Hlohovci“ z augusta 2017.

12. K uvedenému vyjadreniu opatrovníka sa vyjadril právny zástupca navrhovateľa podaním zo dňa 2.11.2017, v ktorom uviedol, že opatrovník uviedol len kedy sa transporty začali, neuviedol kedy sa uskutočnil posledný transport, či pred alebo po počatí. Zároveň poukázal, že zo skutočností uvedených opatrovníkom o pôsobení notára Dr. Víťazoslava Kubalu v Modrom Kameni nie je možné vyvodiť záver, že tam uvedený notár nepôsobil aj v inom období a poukázal na to, že ak sa určité archívne dokumenty z určitého obdobia v archíve nezachovali, nie je možné vyvodiť záver, že tieto dokumenty vytvorené neboli. Poukázal tiež na to, že zo znaleckého posudku Ústavu grafológiei intézat Kft Budapešť zo dňa 5.12.2015 vyplýva, že na notárskej zápisnici Dr. Víťazoslava Kubalu zo dňa 12.1.1945 neboli zistené žiadne stopy po technickom falšovaní. Uviedol, že podpis Dr. S. I. na notárskej zápisnici je podobný jeho podpisu na splnomocnení zo dňa 10.9.1918 v Budapešti. Poukázal zároveň na právnu úpravu rodinného práva pričom do prijatia zákona č. 265/1949 Zb. o rodinnom práve rakúsky všeobecný občiansky zákonník na ktorý sa opatrovník odvoláva, na Slovensku nikdy neplatil a k uznaniu otcovstva dňa 12.1.1945 došlo podľa § 41 účinného zákonného článku XXXIII z roku 1894 o štátnych matrikách, v ktorom sa uvádza, že „Uznanie nezákonného (nemanželského) dieťaťa za jeho vlastné prirodzeným otcom môže sa zaznačiť do rodnej matriky len vtedy keď toto uznanie učinil prirodzený otec sám osobne u matrikára alebo ak jeho uznanie bolo pojaté do verejnej listiny.“ V danom prípade uvedená notárska zápisnica č. 4/45 zo dňa 12.1.1945 je verejnou listinou. Uviedol, že Dr. S. I. nemal právnické vzdelanie. Poukázal zároveň na ust. § 187 ods. 1 CSP a uviedol, že výsledky dokazovania o biologickom otcovi navrhovateľa v konaní na Okresnom súde Nitra č. 1T/23/2010 sú nepoužiteľné. Zároveň poukázal na tom, že v uvedenom trestnom konaní sa rozhodovalo na základe analýzy DNA medzi navrhovateľom a jeho starým otcom a nie medzi navrhovateľom a Dr. S. I.. Zároveň poukázal na ust. § 7 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní a súd nie sú oprávnené samostatne riešiť predbežné otázky týkajúce sa osobného stavu, o ktorých sa rozhoduje v inom súdnom konaní. Ak o takej otázke nebolo ešte rozhodnuté, orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné počkať na vydanie rozhodnutia. K uvedenému podaniu pripojil vyjadrenie Ministerstva vnútra SR Štátny archív v Banskej Bystrici, pobočka Veľký Krtíš zo dňa XX.X.XXXX, v ktorom sa uvádza, že v archívnom fonde sa z činnosti Dr. Víťazoslava Kubalu, verejného notára v Modrom Kameni zachovalo len niekoľko archívnych dokumentov z roku 1943 a 1944, pričom z roku 1945 sa nezachovali žiadne spisy ani evidenčná kniha notára. Zároveň k podaniu pripojil aj list Ministerstva vnútra SR odboru archívov a registratúr Bratislava zo dňa 9.11.2015, v ktorom sa uvádza, že zo skutočnosti, že určitý dokument sa nenachádza v archíve, nemožno vyvodiť záver, že tento dokument nikdy nebol vyhotovený. Taktiež k uvedenému podaniu pripojil preklad pismoznaleckého posudku grafológiei Intézet Irás pszichológiai sakértő Budapest zo dňa 15.3.2017, v ktorom sa uvádza, že totožnosť podpisu Dr. S. I. na notárskej listine zo dňa 12.1.1945 a podpisu Dr. Gróf I. S. na listine označenej ako „Meghatalmazás“ zo dňa 10.9.2018 v Budapešti nie je možné stanoviť so znaleckou určitosťou.

13. Vo veci sa podaním zo dňa 18.12.2017 vyjadril opatrovník, ktorý uviedol, že v rodnom liste navrhovateľa je podľa knihy narodení matričného úradu Lučenec aktuálne zapísaný ako otec navrhovateľa S. A. a ak navrhovateľ spochybňuje jeho otcovstvo, je potrebné aby bolo najprv právoplatne rozhodnuté o zapretí otcovstva S. A., pričom toto konanie musí predchádzať konaniu o určenie otcovstva. Poukázal pritom na ust. § 96 ods. 3 Zákona o rodine, ak nežije ani jeden z rodičov, návrh nemožno podať. Poukázal na časť odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. XXC/XXX/XXXX, v ktorom sa uvádza, že ak dôjde k právoplatnému zapretiu otcovstva matrikového otca, potom môže byť určené otcovstvo iného muža buď súhlasným vyhlásením rodičov alebo v súdnom konaní aplikáciou tretej domnienky. Poukázal tiež na uznesenie Najvyššieho súdu SR č. XCdo/XXX/XXXX, v ktorom sa uvádza, ak ide o prípad nezodpovedajúci skutočnému stavu otcovstva, nápravy tohto stavu je možné oprávneným subjektom dosiahnuť za podmienok, ktoré sa spájajú s inštitútom zapretia otcovstva a následným určením otcovstva. V uvedenom uznesení sa uvádza, že v sporoch o určenie otcovstva je možné najskôr potom ako došlo k úspešnému zapretiu existujúceho otcovstva.

14. Ďalej opatrovník v uvedenom vyjadrení uviedol, že aj v prípade, ak by S. A. nebol otcom navrhovateľa, neznamená to automaticky, že otcom navrhovateľa bol Dr. S. I., avšak konaniu o určenie otcovstva musí predchádzať konanie o zapretie otcovstva. Poukázal na to, že dokladmi predloženými navrhovateľom nebolo preukázané, že notár Dr. Víťazoslav Kubala pôsobil ako verejný notár aj v období spísania notárskej zápisnice zo dňa 12.1.1945. Poukázal tiež na záver znaleckého posudku zo dňa 5.12.2015, ktorý predložil navrhovateľ a v ktorom sa uvádza, že nie je možné určiť s požadovanou odbornou istotou, či podpisy pochádzajú od jednej ruky a totožnosť podpisov, ktoré sa porovnali v

uvedenom znaleckom posudku, nie je možné stanoviť. Žiadal aby navrhovateľ predložil originál notárskej zápisnice č. 4/1945 zo dňa 12.1.1945. Poukázal na to, že uznanie otcovstva, na ktoré sa navrhovateľ vo svojom vyjadrení odvoláva, nebolo nikdy zapísané v štátnej matrike a ak uznanie otcovstva bolo poňaté do verejnej listiny, táto skutočnosť sama o sebe nezakladá otcovstvo k dieťaťu keďže táto skutočnosť musí byť v matrike zapísaná. Napokon uviedol, že návrh na začatie konania bol podaný predčasne a preto žiadal aby súd konanie zastavil.

15. Opatrovník konajúcemu súdu zaslal dňa 19.12.2017 fotokópiu podpisu Dr. S. I. v matričnej knihe vo vyššej kvalite.

16. Právny zástupca navrhovateľa písomným podaním zo dňa 18.1.2018 zaslal konajúcemu súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že v matrike je zapísaný ako otec navrhovateľa S. A. na základe tretej právnej skutočnosti a teda zákon nevyvodzuje z toho žiadne dôsledky. Poukázal na to, že skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka, ktorá pripúšťa dôkaz opaku, má súd za preukázanú pokiaľ v konaní nevyšiel opak najavo a v danom prípade opak nevyšiel najavo a teda bremeno dôkazu spočíva na druhom účastníkovi. Namietal tiež, že druhý účastník konal v rozpore so záujmom jeho opatrovanca Dr. S. I..

17. Právny zástupca navrhovateľa ďalším podaním zo dňa 18.1.2018 predložil konajúcemu súdu fotokópiu znaleckého posudku Gi.XXXX/XXXX/X zo dňa 12.1.20018 v maďarskom jazyku a zároveň uviedol, že súhlasí so stanoviskom druhého účastníka, že podpis Dr. S. I. na zápisnici č. X/XXXX v porovnaní s podpisom obsiahnutého v matričnej knihe pri uzatváraní manželstva dňa 5.6.1943 „nebol urobený tou istou osobou.“ V ďalšom podaní zo dňa 19.1.2018 právny zástupca navrhovateľa k návrhu druhého účastníka pripojiť spis Okresného súdu Nitra č. XT/XX/XXXX uviedol, že v tomto konaní uvedený súd nebol oprávnený riešiť osobný stav navrhovateľa ako predbežnú otázku a preto výsledky riešenia osobného stavu navrhovateľa sú v rozpore so zákonom a teda nepoužiteľné. Zároveň uviedol, že v konaní na Okresnom úrade v Lučenci č. V sa riešila zmena priezviska navrhovateľa, nie otcovstvo Dr. S. I..

18. Právny zástupca navrhovateľa písomným podaním zo dňa 16.4.2018 predložil konajúcemu súdu preklad znaleckého posudku č. Gi.XXXX/XXXX/X zo dňa 12.1.20018 do slovenského jazyka ktorého predmetom bolo porovnanie či podpisy S. I. z roku 1943 a podpisy S. I. zo dňa XX.X.XXXX pochádzajú od tej istej osoby alebo nie pričom v závere znaleckého posudku sa v bode VI konštatuje, že tieto podpisy pravdepodobne nepochádzajú od jednej ruky. Zároveň v uvedenom podaní uviedol, že k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov nedošlo a preto nie je zákonných prekážok na konanie a rozhodnutie o návrhu. Zároveň uviedol, že otcovstvo Štefana A. k navrhovateľovi bolo zistené uznaním otcovstva a následným zaznačením tohto uznania do rodnej matriky podľa § 41 ods. 1 zák. čl. č. XXXI/1894 o rodinnom práve a § 95 ods. 1 nariadenia č. 80.000/1906 matričná úprava. Uviedol, že určenie otcovstva sa určilo dodatočným uzavretím manželstva matky navrhovateľa L. S. so S. A. dňa XX.X.XXXX a jeho zápis do rodnej matriky sa uskutočnil podľa § 96 ods. 1 matričnej úpravy. Uviedol, že zákon č. 94/63 Zb. o rodine zrušil inštitút uznania otcovstva podľa zákona č. 265/1949 Zb. o rodinnom práve. Uviedol, že podľa § 41 ods. 1 zák. čl. XXXIII/1894 o rodinnom práve „uznanie nezákonného (nemanželského) dieťaťa za jeho vlastné prirodzeným otcom môžu sa zaznačiť do rodnej matriky len vtedy, keď toto uznanie učinil prirodzený otec sám osobne u matrikára alebo ak jeho uznanie bolo pojaté do verejnej listiny.“ Poukázal na obdobné ust. podľa § 95 ods. 1 Nariadenia č. 80.000/1906 matričná úprava. Uviedol, že na určenie otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov podľa § 52 zákona č. 94/1963 Zb. o rodine sa vyžaduje súhlasné vyhlásenie oboch rodičov, pričom súhlasné vyhlásenie matky ohľadne otcovstva zákon nevyžadoval. Poukázal na to, že je treba rozlišovať medzi určením otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov a určením otcovstva jeho uznaním. Uviedol, že otcovstvo navrhovateľ nebolo určené súhlasným vyhlásením rodičov a preto niet zákonnej prekážky k tomu aby súd otcovstvo určil i napriek tomu, že v rodnej matrike navrhovateľa je už iný otec zapísaný.

19. Na pojednávaní dňa 4.5.2018 právny zástupca navrhovateľa uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava podaného návrhu ako i svojich ústnych a následných písomných vyjadrení. Žiadal vzhľadom na uvedené návrhu vyhovieť, zároveň predložil súdu na nahliadnutie a na porovnanie preklady písomznaleckých posudkov - preklad č. 182/2018 prekladateľa Mgr. Jozefa Vidu, ktorým bol preložený znalecký posudok č. Gi.XXXX/XXXX/X zo dňa 12.1.2018 vyhotoveného Grafológiai Íráspszichológiai Szakértő a tiež preklad č. 86/2017 prekladateľa Mgr. Jozefa Vidu, ktorým bol preložený znalecký

posudok č. GI.9048/1/2015 zo dňa 5.12.2015 vyhotoveného Grafológiai Íráspszichológiai Szakértő, ktorými boli uvedené znalecké posudky preložené z maďarského do slovenského jazyka. Uvedené preklady sa nachádzajú na čl. 244 a 316 spisu. Uviedol, že originál zápisnice č. X/XXXX zo dňa XX.X.XXXX na čl. 10 spisu nemá momentálne k dispozícii, originál tejto listiny sa pokúsi zadovážiť od navrhovateľa. Uviedol, že k určeniu otcovstva otca S.a A. k navrhovateľovi došlo tak, že Štefan A. uznal otcovstvo k navrhovateľovi, a toto sa stalo v roku 1948 podľa zákonného článku č. 33/1894 o štátnych matrikách. Uviedol, že v Slovenskom národnom archíve sa nachádza kompletný spis ohľadne otcovstva k navrhovateľovi.

20. Na uvedenom pojednávaní zástupkyňa právneho zástupcu druhého účastníka uviedla, že sa pridrižiava svojich podaní založených v spise, žiadala aby bol pripojený spis Okresného súdu v Nitre č. XT/XX/XXXX, v ktorom sa konštatuje, že nie sú jednoznačné doklady, ktoré by svedčili že biologickým otcom navrhovateľa je gróf Dr. S. I.. Zároveň uviedla, že návrh bol podaný predčasne preto žiada aby konajúci súd konanie zastavil a poukazuje na svoje podanie z decembra 2017, v ktorom cituje judikáty Najvyššieho súdu aj rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, v zmysle ktorých konaniu o určenie otcovstva musí predchádzať konanie o zapretie otcovstva, nakoľko otcovstvo Štefana A. k navrhovateľovi nebolo zapreté, nie je možné rozhodovať o ďalšom otcovstve k navrhovateľovi. Uviedla, že zatiaľ je v rodnom liste navrhovateľa zapísaný ako otec navrhovateľa S. A., pričom osoba nemôže mať dvoch otcov. Zároveň k zákonnému článku č. 33/1984 matrikového zákona uviedla, že z publikácie Komentár k československému obecnému zákonníku občanskému a občanské právo platné na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi vyplýva, že uznanie otcovstva nie je priamo upravené a len z ust. § 41 zákonného článku č. 33/1894 možno usudzovať, že uznanie sa deje pred matrikárom. V zmysle uvedeného zákonného článku bolo možné uznanie otcovstva spôsobom, že prirodzený otec toto sám urobil pred matrikárom alebo bola matrikárovi predložená verejná listina, v rámci ktorej bolo toto uznanie poňaté. Základ však spočíva v tom, že právne dôsledky mohlo mať uznanie len v prípade, ak bolo uznanie zapísané u matrikára do matričnej knihy. Zároveň je dôležité také uznanie, pri uzákonení dodatočným manželstvom, tu ustanovuje novela zákonný článok 36/1904 v § 19 ak uzavrie matka a prirodzený otec nemanželského dieťaťa manželstvo, nech je táto okolnosť na žiadosť ktoréhokolvek záujemcu zaznamenaná v matrike narodených. Táto skutočnosť bola zaznamenaná v matrike po uzavretí manželstva S. A. a L. S. a vyplýva to aj z rodného listu kde v rámci poznámky je uvedené, dieťa bolo uzákonené manželstvom matky, uzavretým v Lučenci, dňa XX.X.XXXX s prirodzeným otcom S. A.. V prípade, ak nedošlo k určeniu otcovstva uvedenými spôsobmi, mohlo byť určené otcovstvo len na základe rozhodnutia súdu.

21. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca navrhovateľa uviedol, že má výhrady k tomu aby súd prihliadal na závery obsiahnuté v konaní Okresného súdu Nitra č. XT/XX/XXXX a Okresného súdu Topoľčany č. XC/X/XXXX lebo v týchto konaniach sa riešia statusové otázky syna navrhovateľa čo je neprípustné lebo to nepripúšťa ani trestný poriadok ani iný trestný predpis a nepripúšťa to ani iný právny predpis. Zároveň založil do spisu podanie zo dňa 4.5.2018 s dvoma prílohami, na prvej prílohe je informácia Ministerstva vnútra SR zo dňa 9.11.2015, na druhej je obálka, ktorou toto stanovisko bolo doručené s tým, že rovnopis uvedeného podania súd krátkou cestou doručuje právnenmu zástupcu druhého účastníka. Zároveň poukázal na druhú vetu uvedeného stanoviska Ministerstva vnútra SR kde sa uvádza, že „zo skutočnosti, že sa určitý dokument nenachádza v archíve, nemožno vyvodiť záver, že tento dokument nikdy nebol vyhotovený“. Súčasne založil do spisu vo fotokópii vymenovanie v maďarskom jazyku z roku zo dňa 26.9.1848 a týmto dôkazom chcel dokázať, že uvedený doklad sa nenachádza v archíve a súd držal v ruke neexistujúci originál, ktorého fotokópiu súd založil do spisu. Poukázal na to, že notárska zápisnica zo dňa 12.1.1945 je vernou listinou a teda bola vyhotovené v súlade s uvedeným článkom 33/1894. Pridržiaval sa svojich písomných podaní, ktoré vo veci učinil.

22. Konajúci súd požiadal Mesto Modrý Kameň o oznámenie, či v januári 1945 pôsobil v Meste Modrý Kameň verejný notár Dr. Víťazoslav Kubala, pričom elektronickým podaním Mesta Modrý Kameň zo dňa XX.X.XXXX bolo súdu oznámené, že sa nenašli žiadne materiály o pôsobení menovaného notára v Meste Modrý Kameň v uvedenom období. Zároveň zo Štátneho archívu Ministerstva vnútra SR pracovisko Veľký Krtíš bolo na požiadanie súdu zaslané súdu podaním zo dňa 17.5.2018 zápisnice vyhotovené notárom Víťazoslavom Kubalom zo dňa 1.9.1943, 22.11.1943, 30.3.1944 a 4.7.1944, na ktorých sa nachádza podpis Víťazoslava Kubalu. Súčasne bol súdu zaslaný k nahliadnutiu spis Okresného súdu Nitra č. XT/XX/XXXX.

23. Právny zástupca navrhovateľa sa vo veci vyjadril písomným podaním zo dňa 6.6.2018, v ktorom uviedol, že na Okresnom súde Nitra konanie vedené pod č. XT/XX/XXXX sa týka odsúdeného T. Q. I., nar. 1975, syna navrhovateľa a nie samotného navrhovateľa a preto žiadal, aby na výsledky dokazovania v danom konaní neprihliadal.

24. Na pojednávaní dňa 8.6.2018 právny zástupca navrhovateľa predložil k nahliadnutiu originál listu navrhovateľa zo dňa 30.5.2018 ktorý sa nachádza na čl. 375 spisu. Predložil súdu ďalší dôkaz - preklad znaleckého posudku a poukázal na prehlásenie z dňa 16.2.1945, ktorým Dr. S. I. daroval všetky svoje nehnuteľnosti svojmu synovi T., nar. XX.XX.XXXX v U., ktorého za syna svojho dňa XX.X.XXXX úradne uznal. Uviedol, že uvedená listina zo dňa XX.X.XXXX obsahuje podpisy dvoch svedkov - Dr. G. a pána H. a ohľadne týchto svedkov z archívu obstaral listiny, na ktorých sa ich podpisy nachádzajú a ktoré sa nachádzajú v znaleckom posudku. Znalec zistil s určitosťou, že originál prehlásenia, ktorý skúmal, nemá znaky technického falšovania, podpis Dr. G. je zhodný s jeho podpisom na porovnávacíj listine, podpis M. H. nemohol s dostatočnou presnosťou analyzovať a určiť zhodnosť lebo sa prekrýva s pečiatkou a u Dr. S. I. vyslovil, že jeho podpis nie je možné určiť so znaleckou určitosťou, lebo medzi jeho podpisom na prehlásení a podpisom na porovnávacíj listine s názvom Meghatalmazás uplynulo viac než 25 rokov. Uviedol, že pravosť podpisu Dr. Konečného a tvrdenie znalca, že originál prehlásenia nemá znaky technického falšovania jednoznačne svedčí o tom, že táto listina je pravá, pričom sa v tejto listine - prehlásení spomínalo, že dňa 12.1.1945 úradne uznal za svojho syna T., nar. XX.XX.XXXX, znamená to, že toto prehlásenie jednoznačne dosvedčuje existenciu listiny o úradnom uznaní žalobcu za svojho syna a tuto listinou je súdu známa zápisnica č. 4/1945. Zároveň založil do spisu podanie právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 8.6.2018, ktoré súd krátkou cestou doručil právnej zástupkyňi druhého účastníka. Uviedol, že je pravda, že súdna prax vyžaduje aby najprv bolo otcovstvo zapreté než otcovstvo tretej osoby určí súd avšak je to iba súdna prax a nemá oporu v žiadnom zákone. Naopak, ním uvádzané ustanovenia predchádzajúcich právnych predpisov svedčia o tom, že právny inštitút uznania otcovstva zo strany otca podľa zákonného článku č. 33 z roku 1894 nie je zákonnou prekážkou k tomu aby súd určil otcovstvo Dr. S. I. napriek tomu, že v rodnej matrike navrhovateľa je ako otec zapísaný S. A.. Uviedol, že zákonodarcovi sa podarilo uzákoniť to, že prekážkou určenia otcovstva navrhovateľa je iba súhlasné vyhlásenie rodičov a nie uznanie otcovstva. Žiadal aby súd návrhu vyhovel.

25. Právni zástupcovia strán na uvedenom pojednávaní uviedli, že nežiadajú aby dôkaz oboznámením spisu č. XT/XX/XXXX Okresného súdu Nitra bol vykonaný.

26. Na uvedenom pojednávaní zástupkyňa právneho zástupcu druhého účastníka uviedla, že nesúhlasí s právnou argumentáciou právneho zástupcu navrhovateľa pričom sa pridrižiava svojich doterajších ústnych vyjadrení a písomných podaní a mala za to, že podľa aktuálne platnej právnej úpravy ako aj rozhodovacej praxe na ktorú poukázala, jednoznačne musí konaniu o určenie otcovstva predchádzať konanie o zapretie otcovstva pričom návrh na zapretie otcovstva je možné podať až vtedy ak súd na návrh dieťaťa rozhodne o prípustnosti zapretia otcovstva. Poukázala na ust. § 96 ods. 1 až 3 zákona o rodine s tým, že z odseku 3 vyplýva, ak jeden z rodičov nežije, môže dieťa podať návrh na zapretie otcovstva proti druhému rodičovi, ak nežije ani jeden z rodičov, návrh nemožno podať. Zároveň poukázala na zákonné ustanovenie na § 41 zákonného článku XXXIII/1894 matrikový zákon, z ktorého vyplýva, že uznanie otcovstva sa deje pred matrikárom. V danom prípade uznanie otcovstva Dr. S. I. pred matrikárom učené nebolo a teda nebolo urobené v súlade s uvedeným zákonným článkom. Zároveň poukázala na § 19 zákonného článku 36/1904, z ktorého vyplýva, že ak uzavrie matka a prirodzený otec nemanželského dieťaťa manželstvo, nech je táto okolnosť na žiadosť ktoréhokoľvek záujemcu zaznamenaná v matrike narodených. V danom prípade matka L. S. a prirodzený otec S. A. uzavreli manželstvo a v zmysle citovaného zákonného článku sa T. I. pred tým T. A., považoval za manželské dieťa L. a S. A.. V prípade, ak nebolo takýmto spôsobom uznané otcovstvo, bolo možné uznanie len súdnym rozsudkom. Zároveň sa k podpisom notára Dr. S. G. na notárskej zápisnici č. X/XXXX a k notárskym zápisniciam zaslaným S. archívom pracovisko Veľký Krtíš vyjadrila, že podpis Dr. Kubalu je na notárskej zápisnici č. X/XXXX na prvý pohľad iný v porovnaní s jeho podpismi na zápisniciach predloženým Štátnym archívom, pričom na zápisniciach zo Štátneho archívu je zrejmé, že každý dokument bol vyhotovený na predtlačenom bodkovanom papieri a v ľavej hornej časti dokumentu majú číslo jednania, pričom na notárskej zápisnici č. 4/1945 je číslo jednania na pravej strane, pričom na notárskej zápisnici č. 4/1945 sa nachádza podpis zapisovateľky avšak na zápisniciach predložených Štátnym archívom sa podpis zapisovateľky nenachádza. Z uvedeného vyplýva, že Dr. Kubala svoje úkony spisoval na vopred predtlačeníj dokumentoch. Uviedla, že v prípade ak navrhovateľ mal záujem

domáhať sa určenia otcovstva tak, že jeho otcom mal byť Dr. Viliam I., mal sa tohto určenia domáhať skôr v čase keď žila ešte jeho matka, ktorá zomrela v roku 2002, ktorá by skutočnosti ním tvrdené vedela preukázať a poukázala na vyjadrenie sestry pána T. Q. I., ktorý je synom navrhovateľa, ktorá uviedla, že vyrastali už ako malé deti s touto myšlienkou, teda už dávno mohol podať návrh na určenie otcovstva. Zotrvávala však na tom, že navrhovateľ nemôže mať dvoch právnych otcov, t.j. ak aktuálne v matrike je zapísaný už otec S. A., nemôže byť účinené určenie otcovstva skôr, ako bude otcovstvo S. A. právoplatne zapreté. Uviedla, že z dôvodu hospodárnosti konania, ak navrhovateľ disponuje ďalšími dôkazmi, ktorými chce svoj návrh preukázať aby tak učinil v dostatočnom časovom predstihu pred vytýčeným pojednávaním aby bolo možné sa s nimi pred pojednávaním oboznámiť. Na základe uvedeného žiadala aby súd konanie zastavil.

27. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca navrhovateľa založil do spisu ústavnú sťažnosť, ktorá súvisí s uvedenou vecou, súd krátkou cestou uvedenú sťažnosť doručuje právnej zástupkyňi druhého účastníka. Uviedol, že Ústavný súd zatiaľ nerozhodol o prijateľnosti alebo neprijateľnosti uvedenej sťažnosti. Uviedol, že právna zástupkyňa druhého účastníka neúplne citovala § 41 zákonného článku 33/1894 lebo ten ustanovuje, že uznanie otcovstva možno zapísať do matriky dieťaťa ak bolo urobené pred matrikárkom alebo ak bolo pojaté do verejnej listiny a v danom prípade uznanie otcovstva do verejnej listiny pojaté bolo. Uviedol, že na Okresnom súde Lučenec prebieha konanie o zapretie otcovstva kde je navrhovateľom T. I.. V tomto konaní navrhovateľ žiadal aby Okresný súd Lučenec predložil vec Ústavnému súdu SR na zaujatie stanoviska k § 96 os. 3 druhá veta zákona o rodine pretože podľa názoru navrhovateľa toto ust. je obdobné ako ust. § 86 ods. 1 zákona o rodine. V tejto súvislosti na žiadosť Okresného súdu Lučenec vypracoval 20 stranovú analýzu a na základe tej sa teraz koná. Podľa názoru navrhovateľa, ak zákon o rodine umožnil dieťaťu podať návrh na zapretie otcovstva od 1.1.2006 keď už ani jeden z rodičov navrhovateľa nežil, pričom prechodné ustanovenia zákona o rodine tento prípad nerieši. Navrhol aby súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania na Okresnom súde Lučenec o zapretie otcovstva S. A. s tým, že číslo tohto konania súdu oznámi.

28. Právny zástupca navrhovateľa následne konajúcemu súdu podaním zo dňa 11.6.2018 oznámil, že spisová značka konania navrhovateľa o zapretie otcovstva S. A. k navrhovateľovi na Okresnom súde Lučenec je XC/XX/XXXX.

29. Právny zástupca navrhovateľa sa vo veci vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 24.9.2018, v ktorom opätovne poukázal na § 41 zák. čl. č. XXXIII/1894 o štátnych matrikách a poukázal na ust. § 187 ods. 1 CSP a uviedol, že skúmanie pravosti podpisu notára Dr. Kubalu na zápisnici č. 4/1945 zo dňa 12.1.1945 je bezvýznamné keďže navrhovateľ predložil dôkaz o jej pravosti znaleckým posudkom Gi.XXXX/X/XXX zo dňa 5.12.2015. Súčasne poukázal na prehlásenie Dr. S. I. zo dňa XX.X.XXXX, v ktorom Dr. S. I. prehlásil, že všetky svoje nehnuteľnosti daroval „svojemu synovi T., nar. XX. decembraXXXX v U., ktorého za syna svojego dňa XX. januára XXXX úradne uznal“, pričom toto prehlásenie podpísali dvaja svedkovia. K uvedenému podaniu pripojil znalecký posudok č. XX/XXXX Gi.XXXX/X/XXXX zo dňa X.XX.XXXX a jeho preklad do slovenského jazyka.

30. Na pojednávaní dňa 30.11.2018 súd skonštatoval, že zadovážil do spisu spis Okresného súdu Lučenec č. XC/XX/XXXX s tým, že právnici zástupcovia účastníkov sa mohli s týmto spisom oboznámiť. Z uvedeného spisu vyplýva, že predmetom konania je konanie o pripustenie zapretia otcovstva ako i zapretie otcovstva navrhovateľa k otcovstvu S. A., nar. XX.XX.XXXX. Toto konanie doposiaľ nie je právoplatne ukončené pričom vo veci súd prvého stupňa rozhodol rozsudkom č. 4C/61/2013-48, ktorý odvolaním napadol navrhovateľ T. I. a odvolací súd - Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. 13Co/8/2015-66 tento rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo veci ešte nebolo rozhodnuté.

31. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca navrhovateľa uviedol, že návrh na prerušenie konania berie späť, resp. netrvá na tomto návrhu. Uviedol, že dokazovanie prinieslo nasledovné: 1. Otcovstvo S. A. k navrhovateľovi bolo zapísané do rodnej matriky navrhovateľa na základe uznania otcovstva podľa § 41 ods 1 zákonného článku 33/1894 o štátnych matrikách a jeho zápis do rodnej matriky sa vykonal podľa § 95 a 95 nariadenia č. 80.000/1906 matričná úprava. 2. Toto uznanie nie je totožné s určením otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov podľa § 52 zákona č. 94/63 Zbierky o rodine, resp. § 90 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine preto zápis S. A. v rodnej matrike navrhovateľa nie je prekážkou určenia otcovstva súdom podľa § 94 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine. 3. Podľa ustálenej rozhodovacej

praxe Najvyššieho súdu SR je zápis otca v knihe narodených prekážkou k tomu, aby otcovstvo určil súd. Najvyšší súd však ani v jednom prípade neuvádza právny predpis na základe ktorého si tento názor vytvoril. 4. Súd sa môže odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít ak tento odklon dôkladne odôvodní. K tomu navrhovateľ predložil písomné stanovisko zo dňa 16.4.2018 ako aj vyše 20 stranový právny rozbor ktorý je súčasťou spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. XC/XX/XXXX a ktorý je súdu známy. 5. Otcovstvo S. A. sa na základe znaleckého posudku ukázalo ako vylúčené. 6. Dr. S. I. uznal svoje otcovstvo k navrhovateľovi formou zápisnice č. X/XXXX zo dňa XX.X.XXXX ktoré podľa znaleckého posudku znaleckého ústavu Grafológiaí intézet Íráspszichológiaí Szakértő Budapest nevykazuje znaky technického falšovania, pričom pravosť podpisu Dr. S. I. sa len preto nemohla určiť so znaleckou určitosťou lebo je veľký časový odstup medzi podpisom Dr. S. I. na zápisnici a na listine s jeho porovnávacím podpisom. 7. Uznanie otcovstva formou notárskej zápisnice sa vyžadovala iba pre zápis uznania otcovstva do rodnej matriky dieťaťa podľa § 41 ods. 1 zákonného článku č. 33/1894 o rodinnom práve a podľa § 95 ods. 1 nariadenia č. 80.000/1906 matričná úprava. Pre určenie otcovstva rozhodnutím súdu sa uznanie otcovstva formou notárskej zápisnice nevyžaduje. 8. Existencia uznania otcovstva Dr. S. I. k navrhovateľovi bola potvrdená následným prehlásením Dr. Viliama I. zo dňa 16.2.1945 pričom podľa znaleckého posudku znaleckého ústavu grafológiaí intézet Íráspszichológiaí Szakértő Budapest ani tento nevykazuje znaky technického falšovania. 9. Druhý účastník nepredložil žiadny dôkaz. Na základe uvedeného žiadal aby súd návrhu vyhovel a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania. Uvedol, že navrhovateľ sa domáha určenia otcovstva na základe uznania Dr. S. I. v zápisnici č. 4/1945 a nie na základe čestného vyhlásenia matky. Čestné vyhlásenie matky je z hľadiska uznania otcovstva právne bezvýznamné.

32. Na uvedenom pojednávaní zástupkyňa právneho zástupcu druhého účastníka uviedla, že sa v celom rozsahu pridrižiava svojich doterajších písomných podaní a ústnych prednesov a mala za to, že konanie v zmysle platnej právnej úpravy ako aj rozhodovacej praxe súdov by malo byť zastavené. Poukázala najmä na vyjadrenie opatrovníka z decembra 2017. Zároveň uviedla, že dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že Dr. S. I. bol otcom navrhovateľa je plne na navrhovateľovi, preto navrhovateľ nie opatrovník má predkladať dôkazy pre jeho preukázanie. Zároveň uviedla, že súd vykonal rozsiahle dokazovanie, v rámci ktorého zabezpečil notárske zápisnice od notára G., zároveň vyžiadal trestný spis č. XT/XX/XXXX ako aj spis z Okresného súdu Lučenec č. XC/XX/XXXX pričom z tohto dokazovania vyplynulo, návrh by mal byť zamietnutý nakoľko týmito dôkazmi ako ani žiadnym dôkazom, ktorý bol predložený v konaní zo strany navrhovateľa nebolo preukázané otcovstvo Dr. Viliama I. k navrhovateľovi. Pokiaľ ide o trestný spis pri nahliadnutí do neho opatrovník zistil, že vo výpovediach navrhovateľa ako i v dôkazoch ktoré boli v trestnom konaní predložené je nespočetné množstvo rozporov a protichodných tvrdení poukazujúc napr. na čestné prehlásenie matky navrhovateľa, v ktorom ani len meno otca nebolo uvedené správne. Rovnako v konaní, v ktorom navrhovateľ žiadal o zmenu mena a priezviska nie je správne uvedené meno otca, ktorého sa dožaduje určiť v tomto konaní. Ide o rozhodnutie zo dňa 19.8.2002 kde žiadateľ - navrhovateľ v tomto konaní žiada určiť že biologickým otcom je Július I.. V tomto konaní sa navrhovateľ domáha určenia, že jeho otcom je Dr. Viliam I.. Podľa zákonnej úpravy platnej v čase zápisu otca, ktorý je v súčasnosti uvedený v rodnom liste navrhovateľa, sa v zmysle ust. § 41 zákonného článku 33/1894 - matrikový zákon v spojení s novelou § 19 zákonný článok 36/1904, uznanie dieťaťa udialo pri uzákonení dodatočným manželstvom. Z uvedených dôvodov navrhla aby súd konanie zastavil, resp. aby súd návrh zamietol ako nedôvodný. Zároveň si žiadala priznať trovy konania.

33. Podľa § 84 Zákona o rodine, otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone, súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

Podľa § 94 Zákona o rodine, ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, aby otcovstvo určil súd. Za otca sa považuje muž, ktorý s matkou súložil v čase od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako 180 a viac ako 300 dní, ak je otcovstvo nevyučené závažné dôkazy.

Podľa § 95 odsek 1 Zákona o rodine, ak domnelý otec nežije, návrh na určenie otcovstva sa podáva proti opatrovníkovi, ktorého ustanovil súd.

Podľa § 272 CMP, súd ustanoví opatrovníka fyzickej osobe, ak tak ustanovuje osobitný predpis.

Podľa § 274 ods. 1 a 2 CMP, súd rozhoduje uznesením. V uznesení súd vymedzí rozsah opatrovníckych práv a povinností v súlade s účelom, na ktorý bol opatrovník ustanovený.

34. Súd na základe vyššie uvedených skutočností rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku a mal za to, že návrh navrhovateľa je nedôvodný. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovných skutočností: Súd mal z rodného listu navrhovateľa (čl. 6 a 32 spisu), ktorý sa predtým volal T. A., že jeho otcom je S. Pevný a jeho matkou je L. A., rod. S.. Z uvedeného rodného listu navrhovateľa vyplýva, že otcovstvo S. A. k navrhovateľovi bolo určené manželstvom matky uzavretým v Lučenci dňa XX.X.XXXX s prirodzeným otcom S. A.. Zo sobášneho listu L. A., rod. S. a S. A. (čl. 11 spisu) mal súd preukázané, že ich manželstvo bolo uzavreté dňa 25.5.1947. Z úmrtných listov L. A. a S. A. (čl. 8 a 7 spisu) mal súd preukázané, že L. A., rod. S. zomrela dňa XX.X.XXXX v U. a S. A. zomrel dňa XX.XX.XXXX v Bratislave. 2. Zo spisu Okresného súdu Lučenec č. XC/XX/XXXX súd mal preukázané, že predmetom tohto konania je konanie o pripustenie zapretia otcovstva ako i zapretie otcovstva navrhovateľa k otcovstvu S. A., nar. XX.XX.XXXX, pričom toto konanie doposiaľ nebolo právoplatne ukončené a že v uvedenom konaní bola podaná ústavná sťažnosť. Z uvedeného spisu je zrejmé, že v uvedenom konaní navrhovateľ podal návrh na začatie konania o pripustenie zapretia otcovstva ako i o zapretie otcovstva navrhovateľa voči I. H., nar. X.X.XXXX, ktorá je opatrovníčkou S. A.. 3. Z notárskej zápisnice verejného notára Dr. Vítázoslava Kubalu č. X/XXXX zo dňa 12.1.1945 mal súd preukázané, že na uvedenej zápisnici podpis uvedeného notára nie je jeho vlastným podpisom čo je zrejmé pri porovnaní podpisov Vítázoslava Kubalu na zápisniciach predložených Štátnym archívom v Banskej Bystrici, pracovisko Veľký Krtíš (ide o zápisnice na čl. 355 a 365 spisu). V priebehu konania nebolo ani potvrdené, že podpis Dr. S. I. na uvedenej zápisnici je jeho vlastnoručným podpisom a to s poukazom na závery znaleckého posudku č. GI.XXXX/X/XXXX zo dňa 5.12.2015 (preklad do slovenského jazyka na čl. 253 spisu) vyhotoveného Grafológiai Intézet Íráspszichológiai Szakértő Budapest. Súd taktiež zohľadnil skutočnosť, že podľa elektronického vyjadrenia Mesta Modrý Kameň zo dňa 16.1.2018 nie je žiadny záznam o tom, že by verejný notár Dr. Vítázoslav Kubala pôsobil v Meste Modrý Kameň v januári 1945. Súd na základe uvedených skutočností ako i na obsah notárskej zápisnice Dr. Vítázoslava Kubalu č. 4/1945 zo dňa 12.1.1945 neprihliadal a považoval ju preto za bezpredmetnú. 4. Podľa § 96 ods. 3 Zákona o rodine, ak ide o konanie o zapretie otcovstva v prípade, že sú obaja rodičia mŕtvi, konanie v danom prípade nie je možné. 5. Súd s prihliadnutím na skutočnosť, že otcovstvo S. A. k navrhovateľovi bolo právoplatne určené a doposiaľ nebolo toto otcovstvo zapreté nakoľko na Okresnom súde Lučenec pod č. XC/XX/XXXX prebieha konanie o pripustenie o zapretie otcovstva ako i konanie o zapretie otcovstva voči S. A. pričom návrh podal navrhovateľ mal za to, že v danom prípade ide o návrh nedôvodný a tiež predčasne podaný a preto ho z týchto dôvodov zamietol keďže v danom prípade návrhu na určenie otcovstva malo predchádzať právoplatne ukončené konanie o zapretie otcovstva k S. A. a pokiaľ toto konanie nebolo ukončené, nie je možné domáhať sa určenia otcovstva keď už raz bolo otcovstvo právoplatne určené. V danom prípade teda určenie otcovstva bráni prekážka už určeného otcovstva a pokiaľ nebude otcovstvo S. A. zapreté, súd nemôže konať o určenie otcovstva k domnelému otcovi Dr. S. I.. Súd preto návrh na začatie konania z uvedených dôvodov zamietol.

35. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 53 CMP, podľa ktorého v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech. Proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať. Keďže opatrovník druhého účastníka bol v plnom rozsahu úspešný, nakoľko súd návrh navrhovateľa zamietol, súd mu priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli a ktoré opatrovník spravodlivo požadoval.

36. Súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že opatrovníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže opatrovníkovi trovy odvolacieho konania nevznikli a tieto ani opatrovník nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutia smeruje. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Návrh na začatie konania v odvolacom konaní nemožno meniť.